

1206. a)

Z Uherské strany.

O, můj Bo-že roz-to-pre-mi-le-ný, kde já bu-du

no-co-vať, keď já musím skoro rá-no stá-vať, kdo mňa bude

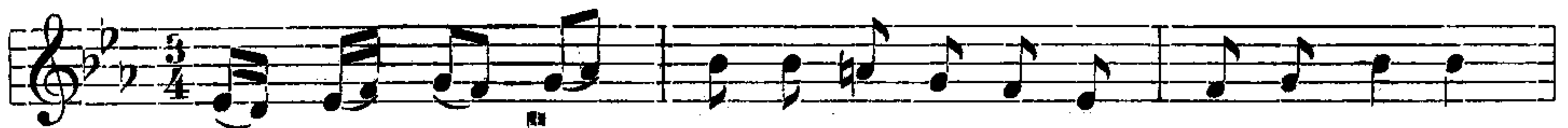

bu-dí - vať.

1206. b)

Z Uherské strany.

Bart. I. 38.

Ach, Bo - že môj, Pre-bo - že môj do-brý, čo já bu-dem

ro - bie-vať, keď já mu-sím skoro rá - no stá-vať, kdož ma bu-de

zo-búd-zať.

Ach Bože môj, Prebože môj dobrý,
 čo já budem robievať,
 keď já musím skoro ráno stávať,
 kdož ma bude zobúdzat.

Lastovienka skoro ráno stáva,
 keď slnečko vychádza,
 pozri, milá, k mestečku Lemberku,
 jak mu mundér dávajú.

Prechádza se práve v poľudnečku,
 šabľenku si šteluje,
 pozri, milá, k mestečku Lemberku,
 jak sa on tam šnoruje.